

ה' אוש מלחמה

1

הא', שהוא נאמר בחתימה, אומר: "האם ה' איש מלחמה?"
באמת הוא אינו "איש" שיעשה מלחמה עם איש אחר,
אבל בהפק, כי ה' שמו - טוב ומיטיב ומלא רחמים,
ואינו איש מלחמה. והוא אמרו: "מרכבות פרעה וחילו
יריה ביום" (שם טו ד), ומלאת "יריה" אינו חורף אל
הקב"ה אלא לפרטעה עצמו שהוא יריד מרכבותיו וධילו
בימם בהביאו אותם שם... והם (=המצרים) היו אם כן
سبת רעתם, כי אין רעה יורדת מלמעלה (ע"פ ב"ר נא
ה).

3

נראית מעשה קטן, ומה שנמשך ממנו אחריך – כבר אינו בבחירה האדם, אלא שי
לחשבונו של ריבונו של עולם, מסבב הסיבות; וזה כבר עניין אלהי של "ד' איש מלחמה",
"בעל מלחמות"⁴², מסבב הסיבות. הביטויים האלה: "ד' איש מלחמה", "בעל מלחמות",
מתיחסות למלחמות במוקן הגדול של סיבוב וסיבוב של סיבות. אין איפה לבורר מה את
הפרטויות האישית, את הבחירה האישית. "עת זמיר הגיע, זמיר עריצים".
צריך להבין ולהתרגל לכך שיש הנהגה אלוהית בעולם, "ד' איש מלחמה" ו"בעל מלחמות".
יש טענה והאשמה לתלות את המלחמה כאילו בפלוני ופולוני אנושי, אבל עובדת המלחמה
היא של "בעל מלחמות", "ד' איש מלחמה"! היא דבר אלוהי. מהנהגה האלוהית הזאת
הנוגת ההיסטורית, הנוגת הדורות, ישנה תוצאה שבמלחמה נהרגים כמה מני אנשים.
נדמה לך שסתם מתגלגים הדברים? אין סתום דברים בעולם, אין מקרים. נהרגים סוג
אנשים רבים.

HA-MILHAMAH (THE WAR)

I

2

פרק א'

כשיש מלחמה גדולה בעולם מתעורר עם פשיט. עת זמיר הגיע,
ומיר עריצים, הרים נכסדים מן העולם והעולם מתכסם. וכך
התוור נשקע בארץנו. הייחודיים נספים בלא משפט, שבחור המהפהכה
של ספר המלחמה, יש בה ממדת מיתת צדיקים המקפרתי, עליהם הם
למעלה בשרש הרים ועצמות פִּיקָּם מביא עrho כללי לטובה ולברכה
אל כל העולם בכלל ארקי ומיגנו. ואחריך בתם המלחמה
מתהדר העולם ברוחם פרש ורגל פשיט מתגלים בזווית, ולפי ערך
של גודל המלחמה בכםתו ואיכותה כהה מגדל הצעפה לגליל קשייה
שבה. מלחמת עולם של עבשו צפיה נוראה גדולה ועומקה יש בה,
מצרי ליל גלאלי חזניים והוראות זאת פקסיה הארץ
ישראל. בדרך גדולה, בגבורת צדקה, ובגביון עמק וחדר, בתשיות
אקמת גורעינו בהיר, אricsים לפצל את התקן הנטה של אור ד' מטה גלה
בקפעה נפלאה געליות המלחמות הלו ביחס. "בעיל מלחות זרע
אדמות, מצמים ישועות, בורא רפואיות, נורא תהומות, אדוונקפות,
קפקודש בטוטנו בכל יום פמיד מצחה בראשית, אור חך על ציון פאר
ונזיה גלון טהרה לאורה".

3. זמיר עריצים

כשיש מלחמות גדולות, אז יש שייכות, הכנה, התכוונות, "עת זמיר הגיע"ו, הגע הום,
лемילה "זמיר" בעברית, בלשון הקודש, יש שני מובנים: "עת הזמיר" הוא העת שההופות
מבשרים את האביב, וכן מובן של "כרמן לא תזמור"¹⁸ בשנת שmittah, כלומר זמיר כמו
קזירה. יש פסוק בישעיהו: "זמיר עריצים"¹⁹, או במלחams רשות: כריתת רשות. "עת זמיר
הגע, זמיר עריצים, הרשעים נחdim מן העולם". יש מלחמות גדולות בעולם, מקורו "ד' איש
מלחמה" לאינה דבר פרטני, אינה דבר אנושי. "בעל מלחמות" אינו מתחיל ספלוני
ואלמוני, מאותו החיל שריה את היריה הראשונה. יש בגמרו: "אשׁו משום חיזי'ו", רשי'
ומעצמה אל תוכחותה ימי, יש אחריות על המدلיך את הבירה, את האש מרוחק, מטרקם.
הר הוא לנו אש קטנה. ועל אחת כמה וכמה לגבי אש גדולה, אש המלחמה. בחירת האדם